

# РЕШЕНИЕ

№ 26386

гр. София, 09.12.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,**  
в публично заседание на 05.12.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Владимир Николов**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9108** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Ю. Я., гражданин на Р. Турция, роден на 27. 02. 1994 г., със съдебен адрес – [населено място], [улица], чрез адв. Д., срещу Заповед рег. № 4536 РАМ - 567 / 05. 09. 2024 г. на началника на ГПУ-С. за налагане на ПАМ – забрана за влизане в страната за срок от 5 години.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения административен акт е незаконосъобразен, поради липса на конкретни мотиви и нарушение на материалния закон. Излага съображения за съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради липса на обосновка относно продължителността на срока. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед. Подробни съображения представя в писмени бележки. Претендира разносните по делото.

Ответникът - началника на ГПУ- С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С докладна записка рег. № 4536р-29402 / 04. 09. 2024 г. на полицейски инспектор е уведомен началника на ГПУ- С., че на същата дата на ГКПП Капитан А. пристига за влизане лек автомобил Х. с турски рег. № 34ACS244 с водач Ю. Я., гражданин на Р.

Турция, роден на 27. 02. 1994 г. и като пътници три лица с български паспорти. При граничната проверка и след изготвени експертни справки е установено, че документите са истински, но лицата не се идентифицират с фотоизображението от представените документи. Предложено е на водача на автомобила – Ю. Я., да бъде наложена ПАМ – забрана за влизане в Република България, на основание чл. 42з, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗЧРБ.

С оспорената в настоящото производство Заповед рег. № 4536 ПАМ - 567 / 05. 09. 2024 г. на началника на ГПУ-С., на Ю. Я., гражданин на Р. Турция, роден на 27. 02. 1994 г., на основание чл. 42з, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане в Република България на чужденец за срок от 5 години“, считано от 05. 09. 2024 г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед, е връчена на 05. 09. 2024 г., а жалбата е подадена чрез ответника на 09. 09. 2024 г., поради което съдът счита че се обжалва в срок, подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ и съгласно Заповед рег. № 4070з-632 / 17.06.2024 г. на Директор на РДГП-Е. (стр. 36) и представения (стр. 23) акт за встъпване в длъжност, от който е видно, че издалия заповедта М. И. заема длъжността началник I степен на ГПУ С..

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, при липа на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като същата е мотивирана от фактическа и правна страна, включително с препращане към мотивите в предложение с рег. № 4536р-29402 / 04. 09. 2024 г. за налагане на ПАМ. Съгласно константната съдебна практика, е допустимо мотиви за издаването на акта да се изложат и в предложението за неговото издаване, какъвто е и настоящия случай. В тази връзка неоснователни са доводите в жалбата, за допуснато нарушение на изискването за съдържание на заповедта и липсата на мотиви. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в различния смисъл.

Обжалваната заповед е издадена като са посочени фактическите и правни основания за това. Преценката на административния орган, за срока за налагане на посочената принудителна административна мярка е по целесъобразност, при наличието на законовите предпоставки за това и не подлежи на съдебен контрол.

В същото време, правилно оспорения административен акт, е издаден на посочените правни основания.

Изрично чл. 42з, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, предвижда че забраната се налага, когато са налице основанията по чл. 10, ал. 1 от закона, като в случая безспорно са налице обстоятелствата по чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от

една година лишаване от свобода, освен ако не е реабилитиран.

Видно от представеното по делото споразумение по НОХД № 732 / 2024 г. на Районен съд Свиленград, влязло в сила поради необжалваемост, жалбоподателят Ю. Я. е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и наказание „глоба“ в размер на 9000 лв.

Независимо, че изпълнението на наказанието е отложено за период от три години, същото е именно за период от една година.

Освен това, престъплението, за което е осъден Я. – по чл. 280, ал. 2, т. 1, т. 3, и т. 4 от НК представлява квалифициран случай, за който се предвижда налагане на наказание лишаване от свобода от три до десет години, но предвид наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства е наложено наказание под минималния размер.

При това положение, безспорно са налице предпоставките на посочената разпоредба, тъй като чужденец е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което се наказва с повече от една година лишаване от свобода, като не е изминал достатъчно дълъг период от време за реабилитация на лицето.

Съдът намира за неоснователни доводите в писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя, че е налице неяснота относно вида на наложената ПАМ.

Нормата на чл. 42з, ал. 1от ЗЧРБ, (прилага се след влизането в сила на решение на Съвета относно привеждането в действие на оставащите разпоредби от достиженията на правото от Шенген, свързани с Ш. информационна система, в Република България и в Румъния) предвижда забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз.

Това, че в оспорената заповед е посочена забрана за влизане на чужденец в Република България, не означава, че е наложена ПАМ, каквато не е предвидена в закона.

Видно от писмото на ответника, по повод дадените от съда указания (стр. 61), изрично е посочено, че оспорената заповед е въведена в Ш. информационна система като сигнал за категория обект „чужденци, за които има издаден отказ за влизане съгласно чл. 44в от ЗЧРБ“, поради което забраната касае влизането и пребиваването на територията на държавите – членки на Европейския съюз.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Разноски от страна на ответника не се претендират, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Я., гражданин на Р. Турция, роден на 27. 02. 1994 г., срещу Заповед рег. № 4536 ПАМ - 567 / 05. 09. 2024 г. на началника на ГПУ-С. за налагане на ПАМ – забрана за влизане в страната за срок от 5 години.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: